

Hem > ... > Penningfordringar > Europeiskt Betalningsföreläggande > Netherlands

Europeiskt betalningsföreläggande

Innehåll inlagt av

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Nederländerna

1 Finns det ett särskilt förfarande för betalningsföreläggande?

Man måste skilja mellan det europeiska förfarandet för betalningsföreläggande och det vanliga förfarande som tillämpas för att driva in skulder och andra fordringar inom Nederländerna. För information om detta förfarande, se faktabladet "Småmål".

Det europeiska förfarandet för betalningsföreläggande (förordning (EG) nr 1896/2006, som trädde i kraft den 12 december 2008) gör det möjligt att driva in obestridda gränsöverskridande fordringar på privaträttens område med hjälp av ett enhetligt förfarande som bygger på användningen av standardformulär (<http://www.overheid.nl/>).

En gränsöverskridande tvist är en tvist där minst en av parterna har hemvist eller sin vanliga vistelseort i en annan medlemsstat än den medlemsstat där talan väckts. Det europeiska förfarandet för betalningsföreläggande har inrättats för att driva in penningfordringar som avser ett bestämt belopp och som har förfallit till betalning när ansökan om ett europeiskt betalningsföreläggande lämnas in.

Förordningen gäller mellan alla medlemsstater, med undantag av Danmark. Den 29 maj 2009 införde Nederländerna lagen om genomförande av förordningen om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande (*Uitvoeringswet (EBB-Vo)*) för att genomföra det europeiska förfarandet för betalningsföreläggande i Nederländerna.

Nederländerna tillämpar inte något enhetligt förfarande för att driva in obestridda icke gränsöverskridande fordringar. Systemet med betalningsföreläggande avskaffades 1991 och ersattes med ett förfarande inför kantonstolen. Enligt det förfarandet måste en part som vill hävda rättigheter gentemot en motvillig gäldenär först lämna in en stämningsansökan. Se även faktabladerna "Småmål" och "Hur går man till väga?".

Det europeiska förfarandet för betalningsföreläggande har införts för fordringar som överstiger 2 000 euro.

Genom hela förfarandet gäller att en ansökan om ett europeiskt betalningsföreläggande ska lämnas in skriftligen med hjälp av de avsedda standardformulären. Formulären är tillgängliga på alla officiella språk under [Dynamiska formulär](https://e-justice.europa.eu) på den europeiska e-juridikportalen (<https://e-justice.europa.eu>).

I Nederländerna har distriktsdomstolen (*Rechtbank*) i Haag utsetts till behörig domstol när det gäller handläggningen av ansökningar inom ramen för det europeiska förfarandet för betalningsföreläggande. Nederländerna har valt att endast godkänna formulär som fyllts i på nederländska. Den domstol som handlägger en ansökan om ett europeiskt betalningsföreläggande tar ut en avgift. För mer information om aktuella avgiftstaxor, se <http://www.rechtspraak.nl/>.

Tillämpning av det europeiska betalningsföreläggandet

En ansökan om ett europeiskt betalningsföreläggande lämnas in till distriktsdomstolen i Haag med hjälp av [ansökningsformulär A](https://e-justice.europa.eu) (<https://e-justice.europa.eu>).

Om formulär A är ofullständigt ifyllt använder domstolen sig av formulär B för att ge sökanden en möjlighet att inom en fastställd frist komplettera eller rätta ansökan.

Om ansökan endast uppfyller några av de uppställda villkoren använder domstolen sig av formulär C för att föreslå hur sökanden skulle kunna ändra sin ursprungliga ansökan. Sökanden måste svara inom den frist som domstolen fastställer. Om sökanden godtar förslaget utfärdar domstolen det europeiska betalningsföreläggandet för den del av ansökan som har godtagits. Om sökanden så önskar kan han eller hon försöka driva in resten av fordran i enlighet med nationella bestämmelser. Om sökanden inte svarar inom den frist som domstolen fastställt eller vägrar att godta de föreslagna ändringarna av den ursprungliga ansökan avvisar domstolen den ursprungliga ansökan i dess helhet. Om ansökan uppfyller alla krav utfärdar domstolen i regel ett europeiskt betalningsföreläggande inom 30 dagar (med hjälp av formulär E).

Bestridande av det europeiska betalningsföreläggandet

Domstolen delger svaranden det europeiska betalningsföreläggandet genom rekommenderat brev eller genom delgivning som utförs av ett exekutionsbiträde. Svaranden ska informeras om att han eller hon har följande alternativ:

- Svaranden kan betala sökanden det belopp som anges i betalningsföreläggandet, eller
- inom 30 dagar från det att föreläggandet delgetts eller överlämnats bestrida föreläggandet med hjälp av formulär F.

Om ett bestridande lämnas in avslutas förfarandet för att utfärda ett europeiskt betalningsföreläggande. Förfarandet fortsätter sedan i enlighet med den nationella processlagstiftningen (se även avsnitt 1.7). Om inget bestridande lämnas in inom den angivna fristen förklarar domstolen det europeiska betalningsföreläggandet för verkställbart (med hjälp av formulär G) och översänder denna förklaring till sökanden.

Ett betalningsföreläggande som har förklarats verkställbart i ursprungsmedlemsstaten ska erkännas i alla medlemsstater och kan verkställas i alla medlemsstater utan att någon verkställbarhetsförklaring behövs.

1.1 Användningsområde

Ett europeiskt betalningsföreläggande kan erhållas för penningfordringar på privaträttens område som har förfallit och som har en gränsöverskridande karaktär (se även punkt 1.1.1). En fordran är gränsöverskridande om borgenären och gäldenären har hemvist i olika EU-medlemsstater.

1.1.1 Vilka slags krav kan prövas?

Det materiella tillämpningsområdet för det europeiska betalningsföreläggandet begränsas till privaträttsliga ärenden. Följande kategorier av ärenden undantas från tillämpningsområdet för det europeiska betalningsföreläggandet:

- Skattefrågor.
- Tullfrågor.
- Förvaltningsrättsliga frågor.
- Frågor om statens skadeståndsansvar.
- Frågor som rör lagstiftningen om insolvens, makars förmögenhetsförhållande, arv och social trygghet.
- Frågor som rör utomobligatoriska fordringar (särskilt om de grundas på olagliga handlingar), såvida de inte omfattas av ett avtal mellan parterna eller betalningsskyldighet har medgetts, eller om de avser fastställda skulder som uppstått på grund av gemensamt ägande av egendom.

1.1.2 Kan bara krav upp till ett visst belopp prövas?

Det finns ingen övre beloppsgräns för det europeiska förfarandet för betalningsföreläggande eller det nationella skuldindrivningsförfarandet.

1.1.3 Är förfarandet obligatoriskt?

Användningen av det europeiska förfarandet för betalningsföreläggande är frivilligt.

1.1.4 Kan förfarandet användas även om svaranden bor i ett annat land?

Om domen är tänkt att verkställas i ett land utanför EU är svaret på frågan huruvida förfarandet för att utfärda ett betalningsföreläggande kan tillämpas, och i så fall huruvida det europeiska betalningsföreläggandet kan verkställas, beroende av det landets nationella lagstiftning. I många fall krävs en exekutionstitel (exekvatur).

1.2 Behörig myndighet

I Nederländerna har distriktsdomstolen i Haag utsetts till behörig domstol när det gäller handläggningen av ansökningar om ett europeiskt betalningsföreläggande. Nederländerna har valt att endast godkänna formulär som fyllts i på nederländska. Den domstol som handlägger ansökan om ett europeiskt betalningsföreläggande tar ut en avgift. För mer information om aktuella avgiftstaxor, se <http://www.rechtspraak.nl/>.

1.3 Formella krav på ansökan

Det europeiska betalningsföreläggandet måste utfärdas så snabbt som möjligt och i alla händelser senast 30 dagar efter det att ansökan lämnades in.

En ansökan om ett europeiskt betalningsföreläggande lämnas in genom att fylla i [standardformulär A](https://e-justice.europa.eu) (<https://e-justice.europa.eu>). Nederländerna har valt att endast godkänna formulär som fyllts i på nederländska.

Ansökningsformuläret får lämnas in i pappersform eller med hjälp något annat kommunikationsmedel som domstolen godtar.

Enligt artikel 7.2 i förordningen om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande ska följande anges i ansökan:

- a) Namn på och adress till parterna samt den domstol till vilken ansökan lämnas in.
- b) Fordrans belopp.
- c) Räntesats om ränta yrkas på fordran, och den tidsperiod för vilken ränta yrkas.
- d) Grunden för talan, inbegripet en redogörelse för de omständigheter som åberopas till grund för fordran.
- e) En beskrivning av den bevisning som bestyrker fordran.
- f) Grunden för domstolens behörighet.
- g) Fallets gränsöverskridande karaktär.

I ett europeiskt förfarande för betalningsföreläggande måste sökanden intyga att de uppgifter som har lämnats i formulär A är sanningsenliga och har lämnats i god tro. Det europeiska betalningsföreläggandet utfärdas uteslutande grundat på de uppgifter som sökanden har lämnat, och uppgifterna kontrolleras inte av domstolen.

Det europeiska betalningsföreläggandet delges svaranden genom ett rekommenderat brev med mottagningsbevis eller överlämnas av ett exekutionsbiträde. Om mottagningsbeviset skickas tillbaka till domstolens kansli kan domstolen fastställa att betalningsföreläggandet kan förklaras preliminärt verkställbart. Om betalningsföreläggandet ska delges genom att överlämnas av ett exekutionsbiträde anlitar domstolen ett exekutionsbiträde för detta.

1.3.1 Är det obligatoriskt att använda standardformulär (och var hittar jag i så fall dessa)?

Ja, användningen av standardformulär är obligatoriskt vid ett europeiskt förfarande för betalningsföreläggande. Formulären kan laddas ned på <https://e-justice.europa.eu>.

1.3.2 Måste jag företrädas av en advokat?

Nej. Sökanden behöver inte företrädas av en advokat inom ramen för ett europeiskt förfarande för betalningsföreläggande, och parterna behöver inte inställa sig vid domstolen. När det gäller det nationella skuldindrivningsförfarandet i Nederländerna är svaret på frågan om det är obligatoriskt att företrädas av en

advokat beroende av förfarandets natur och storleken på fordran. Se även faktabladerna "Småmål" och "Gå till domstol".

1.3.3 Hur pass detaljerat måste grunderna för kravet anges?

Vid ett europeiskt förfarande för betalningsföreläggande måste grunden för fordran, tillsammans med en beskrivning av den bevisning som anförs för att styrka fordran, anges i formulär A. En mer detaljerad beskrivning krävs emellertid inte.

1.3.4 Måste jag presentera skriftlig bevisning för kravet? Vilka handlingar ska jag i så fall lämna in tillsammans med ansökan?

I princip är det inte nödvändigt att styrka fordran ytterligare inom ramen för ett europeiskt förfarande för betalningsföreläggande. Den tillgängliga bevisningen ska anges i formulär A.

1.4 Avvisning

Ansökan avvisas om den inte uppfyller de uppställda kraven. Om en ansökan om ett europeiskt betalningsföreläggande endast uppfyller vissa av de uppställda villkoren ges sökanden möjlighet att komplettera eller rätta ansökan. Sökanden kan även välja att godta de ändringar som domstolen föreslår. Om sökanden underlåter att svara inom den frist som domstolen fastställt eller vägrar att godta domstolens förslag avvisas ansökan om ett europeiskt betalningsföreläggande i dess helhet. Det går inte att överklaga ett beslut om avvisning. Sökanden kan dock fortfarande göra sin fordran gällande genom att lämna in en ny ansökan om ett europeiskt betalningsföreläggande eller använda sig av något annat förfarande enligt en medlemsstats nationella lagstiftning.

1.5 Överklagande

Ett beslut om en ansökan om ett europeiskt betalningsföreläggande kan inte överklagas. Svaranden kan emellertid begära omprövning av beslutet. För mer information, se punkt 1.8. Om ett nationellt nederländskt förfarande tillämpas kan ett beslut i princip överklagas.

1.6 Bestridande

Svaranden får lämna in ett bestridande inom 30 dagar från det att betalningsföreläggandet delgavs eller överlämnades. Svaranden måste lämna in bestridandet via formulär F (<https://e-justice.europa.eu>) och behöver bara bestrida fordran. Ingen ytterligare dokumentering krävs.

1.7 Effekten av ett bestridande

Om svaranden lämnar in ett bestridande i tid (inom 30 dagar) med hjälp av standardformulär F avslutas det europeiska förfarandet för betalningsföreläggande. Förfarandet fortsätter sedan i form av ett ordinarie materiellt förfarande, om inte sökanden motsätter sig övergången till ett ordinarie civilrättsligt förfarande i ett tillägg till ansökan om ett europeiskt betalningsföreläggande. Sökanden kan även göra detta i ett senare skede, men innan betalningsföreläggandet utfärdas (artikel 7.4 i förordningen om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande).

1.8 Effekten av att svaranden inte bestritt ansökan i tid

Om svaranden underlåter att lämna in ett bestridande inom den angivna fristen på 30 dagar, använder sig domstolen av formulär G för att på eget initiativ förklara det europeiska betalningsföreläggandet verkställbart och översänder det verkställbara europeiska betalningsföreläggandet till sökanden. Ett europeiskt betalningsföreläggande som har förklarats verkställbart är verkställbart i varje medlemsstat utan att en verkställbarhetsförklaring behövs. Genom artikel 9 i lagen om genomförande av förordningen om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande ges svaranden möjlighet att begära omprövning av beslutet (se även punkt 1.8.2).

1.8.1 Vad krävs för att få ett verkställbart avgörande?

Verkställighet av ett europeiskt betalningsföreläggande regleras av den nationella lagstiftningen i den

verkställande medlemsstaten, om inte annat föreskrivs i förordningen om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande. En kopia av ett europeiskt betalningsföreläggande, i den lydelse som förklarats verkställbar av ursprungsdomstolen, måste överlämnas till domstolen eller verkställighetsorganet. Handlingen måste uppfylla de nödvändiga villkoren för fastställande av dess äkthet. En översättning till nederländska av det europeiska betalningsföreläggandet ska också överlämnas.

I verkställighetsfasen får verkställighet endast vägras på svarandens ansökan. Verkställighet får vägras om det europeiska betalningsföreläggandet är oförenligt med ett beslut eller föreläggande som tidigare meddelats i en medlemsstat eller i ett tredjeland. Detta tidigare beslut (eller föreläggande) måste avse samma sak och uppfylla de nödvändiga villkoren för erkännande i verkställighetsmedlemsstaten, och den omständighet som gör besluten oförenliga får inte ha kunnat åberopas som en invändning under domstolsförfarandet i ursprungsmedlemsstaten.

Verkställighet ska vägras även om svaranden redan har erlagt det angivna beloppet i det europeiska betalningsföreläggandet. Det europeiska betalningsföreläggandet får inte under några omständigheter omprövas i sak av domstolen.

1.8.2 Är utslaget slutligt eller är det fortfarande möjligt för svaranden att överklaga?

Det europeiska betalningsföreläggandet är slutligt, om inte svaranden ansöker om förnyad prövning.

Denna möjlighet föreskrivs i artikel 9 i lagen om genomförande av förordningen om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande. Det innebär att under vissa omständigheter får svaranden ansöka hos domstolen i ursprungsmedlemsstaten om förnyad prövning av det europeiska betalningsföreläggandet även efter det att fristen på 30 dagar för att lämna in ett bestridande har löpt ut. Ansökan måste lämnas in inom fyra veckor från det att betalningsföreläggandet meddelades svaranden, från det att de exceptionella omständigheter som förhindrade svaranden att lämna in ett bestridande har upphört eller från det att svaranden blev medveten om att det europeiska betalningsföreläggandet utfärdades på felaktiga grunder.

Senaste uppdatering: 10/05/2024

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.